

Изражавајући одређеност Републике Српске за потпуно поштивање Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, којим се недвомислено потврђује и гарантује уставноправни положај Републике Српске, као једног од два ентитета у саставу Босне и Херцеговине;

Полазећи од чињенице да је међународни суверенитет и државни идентитет Босне и Херцеговине успостављен Општим оквирним споразумом за мир у Босни и Херцеговини на основу испољене институционалне воље два ентитета и постигнутим политичким споразумом представника сва три конститутивна народа ;

Сматрајући Босну и Херцеговину заједничком државом састављеном од два конститутивна ентитета и три конститутивна народа и грађана;

Одбацујући сваки покушај да се доведе у питање Република Српска, укључујући и политичке иницијативе за оцјену уставности закона Републике Српске пред Уставним судом Босне и Херцеговине ;

Истичући штетност оваквих поступака по међуентитетске и међуетничке односе у погледу неопходности даљег јачања међусобног повјерења, помирења и толеранције за успјешан напредак и безбједну будућност народа и грађана у Босни Херцеговини, у складу са Општим оквирним споразумом за мир у Босни и Херцеговини, посебно Уставом Босне и Херцеговине и уставима ентитета;

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, члана 182 и 183. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 13/11), Народна скупштина Републике Српске на _____ сједници, одржаној _____ априла 2015. године, донијела је сљедећу

ДЕКЛАРАЦИЈУ

ПОВОДОМ ЗАХТЈЕВА ЗА ОЦЈЕНУ УСТАВНОСТИ ЗАКОНА О ПРАЗНИЦИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ПРЕД УСТАВНИМ СУДОМ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ У ПРЕДМЕТУ БРОЈ: У-3/13

I

Народна скупштина истиче да је оспоравање одредаба члана 2.б) и члана 3.б) Закона о празницима Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 43/07 – даљем тексту: Закон) пред Уставним судом Босне и Херцеговине у предмету број У-3/13 искључиво политички, а не правно заснован акт, чији је прикривени циљ негација легалитета и легитимитета Републике Српске и дејтонског уставно-правног поретка Босне и Херцеговине .

II

Народна скупштина сматра да су празници Републике Српске утемељени на начелу недискриминације и да не угрожавају национални и вјерски идентитет и равноправност ни једног од три конститутивна народа и да одговарају универзалним вриједностима, европским тековинама и искуствима.

III

Народна скупштина наглашава да је неприхватљиво да се у поступку оцјењивања уставности оспорених одредаба Закона цијене политички и историјски догађаји због којих је 9. јануар одређен као Дан Републике.

У складу са претходним, Одлука о оснивању Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини и Декларација о проглашењу Републике српског народа Босне и Херцеговине и њихова правна дејства, као ни друштвени и политички контекст из 1992. године, не могу бити предмет уставносудске оцјене, као ни то да се оне не могу цијенити са становишта дејтонског Устава Босне и Херцеговине који није постојао, па тиме није могао ни да важи у то вријеме, и који је дио Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, а који је потврдио Републику Српску и тиме уважио све околности које су наступиле до новембра 1995. године.

IV

Народна скупштина истиче да је још 2007. године спровела Одлуку Уставног суда Босне и Херцеговине у предмету У-4/04 и донијела нови Закон о празницима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 43/07) у оквиру својих уставних надлежности и Дан Републике одредила као републички празник (секуларни празник), различит од вјерских празника који су уређени посебним одредбама Закона. Дан Републике се у Закону не повезује са Св. Стефаном, нити са било којим другим вјерским празником, што се потврђује и у тачкама 36 и 38 Поднеска Венецијанске комисије од 14.10.2013. године (у даљем тексту: Поднесак), која је исти сачинила на захтјев Уставног суда Босне и Херцеговине.

Имајући у виду претходно, Народна скупштина сматра да нема потребе даље проблематизовати Дан Републике, јер би поништење Дана Републике у ствари било негирање њеног настанка, што је за Народну скупштину неприхватљиво.

V

Народна скупштина потврђује Одговор на наводе из Захтјева за оцјену уставности одредаба чланова 2.б) и 3.б) Закона о празницима Републике Српске у предмету број: У-3/13.

Народна скупштина тражи да се у овом поступку пред Уставним судом Босне и Херцеговине користе све легалне и легитимне могућности правне и политичке природе утврђене Уставом, законом и другим општим правним актима Републике Српске и Босне и Херцеговине.

Народна скупштина упозорава на то да неће укидати Дан Републике, уколико би Уставни суд Босне и Херцеговине евентуално донио одлуку којом се члан 2.б) и члан 3.б) Закона о празницима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 43/07) у предмету број У-3/13, проглашавају неуставним.

Народна скупштина изражава пуну вољу и спремност да се искористе сва правна и политичка средства да би се одбранили легитимни интереси и сачувао идентитет Републике Српске потврђен Општим оквирним споразумом за мир у Босни и Херцеговини.

VI

Народна скупштина сматра да је, с обзиром да за то нема примјера у упоредноправној пракси у свијету, неприхватљиво да уставни суд једне државе дјелује без Закона о Уставном суду као и да су страни држављани судије Уставног суда једне суверене државе.

Народна скупштина тражи од Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине да донесе Закон о Уставном суду Босне и Херцеговине којим ће прописати састав, избор, организацију, надлежност и поступак као и друга питања значајна за рад Уставног суда, односно о другачијем начину избора тројице судија Уставног суда Босне и Херцеговине које бира предсједник Европског суда за људска права.

VII

Народна скупштина констатује да је једнако неприхватљиво да Уставни суд Босне и Херцеговине као и остали правосудни органи на нивоу Босне и Херцеговине, својим унутрашњим актима, проширују своје надлежности.

Народна скупштина ће утврдити свој однос у погледу оцјене легалитета и легитимитета доношења и даљег важења бројних одлука уставоправног карактера првенствено на штету само једног народа које је донио Уставни суд Босне и Херцеговине од 2001. године након што је истекло пет година мандата првих страних судија које је именовао предсједник Европског суда за људска права, а Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине није, у складу са Уставом Босне и Херцеговине, прописала другачији начин избора ових судија.

VIII

Народна скупштина позива на јединствен став и дјеловање представника Републике Српске у органима и институцијама у Босни и Херцеговини и свих политичких странака са сједиштем у Републици Српској, да штите интересе Републике Српске и њених грађана и очувања уставног поретка, утврђеног Дејтонским мировним споразумом.

IX

Народна скупштина обавезује надлежне органе да у покренутом поступку пред Уставним судом Босне и Херцеговине именује и подржи тим правних заступника који ће бити овлашћени да у име Народне скупштине предузму све процесне радње до окончања поступка у предмету У-3/13 пред Уставним судом Босне и Херцеговине.

X

Ова декларација ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број:02/1-021-457/15

Датум, 17. април 2015. године

ПРЕДСЈЕДНИК

НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Недељко Чубриловић